

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 258/2024
19.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгана Бојанића и окривљеног АА поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К 291/21 од 29.08.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж1. 210/23 од 12.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Бојанића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К 291/21 од 29.08.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж1. 210/23 од 12.12.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и захтев за заштиту законитости окривљеног АА **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 4К 291/21 од 29.08.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 3 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1. 210/23 од 12.12.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Драгана Бојанића, пуномоћника оштећеног, адвоката Славка Кнежевића и Основног јавног тужиоца у Параћину, а пресуда Основног суда у Параћину 4К 291/21 од 29.08.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Бојанић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање;

-окривљени АА због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет или да побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновни поступак и одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изнетих у захтевима нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Бојанића, је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног као и захтев за заштиту законитости окривљеног АА су недозвољени.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Бојанић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је у побијаним пресудама учињена повреда закона на тај начин што је у радњама окривљеног погрешно утврђено да постоје субјективна и обележја кривичног дела превара, а посебно није утврђено постојање преварне намере на страни окривљеног на који начин бранилац суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Ови наводи су били и предмет оцене другостепеног суда о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 4. пасус 3. образложења пресуде као и првостепени суд на страни 11. пасус 2. и 3. образложења пресуде, које и овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да није доказано да је реч о кривичном делу превара, већ се ради о грађанско-правном односу у ком окривљени није вратио новац у договореном року, што, по наводима браниоца, произилази из исказа сведока испитаних током поступка, указујући и на чињеницу да нису изведени докази предложени од стране одбране, на који начин

бранилац на основу сопствене верзије догађаја изводи закључак о непостојању кривичног дела и суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

У погледу поднетог захтева за заштиту законитости окривљеног АА, Врховни суд налази да је наведени захтев за заштиту законитости недозвољен.

Наиме, одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. ставом 3. ЗКП, предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно је да је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости, али то може учинити искључиво преко браниоца, те како је у конкретном случају окривљени АА захтев за заштиту законитости поднео лично, то је овај захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**